

Sex og tyvende Møde.

Fredagen den 31te Januar 1873, Kl. 1¹/₂.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og veltagen.

Formanden: Siden forrige Møde er paa De Herrers Pladser omdelt „Ændringsforslag til anden Behandling af Forslag til Lov om Landdistrikters Indlemmelse i Kjøbstæderne.“

Efter Dagsordenen foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Landdistrikters Indlemmelse i Kjøbstæderne.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 53—64. Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 25—28).

Foruden de af Udvalget i dets Betænkning stillede Forslag var der fremkommet følgende Ændringsforslag:

Af Mogensen og J. Andersen.

Til § 2 føies et nyt Stykke, saalydende:

„Naar der ved en af Regjeringen i Medhold af § 1 paabudt Indlemmelse udgaar af en Landkommunes Hartkorn mere end 1 Ld., skal Kjøbstaden svare til Landkommunen en aarlig Godtgjørelse for det Tab, denne har lidt ved Afgangen i Skattebidrag. Det Samme skal gjælde, naar der vel ikke samtidig er indlemmet et saa stort Kvantum Hartkorn som anført, men en Afgang i saadant Omfang dog bliver Følgen af successtvt stedfundne Indlemmelser.“

Bestages dette, indskydes der i § 3 efter Ordet „foranledige“: „eller om den Godtgjørelse, der maatte blive at svare af Kjøbstaden ifølge § 2, 3die Stykke.“

Lovforslagets Paragrafer tilligemed de stillede Ændringsforslag sattes under Forhandling.

Ordføreren (Dyrenbøll): Som det høie Thing vil have set af Betænkningen, kan Udvalget i det Hele billige den Tanke, paa hvilken Lovforslaget hviler, nemlig at man med en nærmere Begrænsning bør give Administrationen Myndighed til en Omlægning af de i Lovforslaget omhandlede Distrikter fra en Landkommune til Kjøbstaden, idet en saadan Omlægning efter den hidtil gjældende Lovgivning ikke har kunnet finde Sted uden samtlige Grundeieres Samtykke. Lovforslagets § 1 indeholder de Betingelser, der foreses, for at Regjeringen overhovedet kan tage et Andragende i den omhandlede Retning under Overveelse, og Lovforslaget gaar blandt Andet ud fra, at et saadant Andragende altid skal komme fra

Kjøbstaden, fra Byraadet, om det end ganske vist skal være tiltraadt enten af Landdistriktet eller af Halvdelen af Grundeierne. I denne Henseende har Udvalget troet at maatte foretage dels en Begrænsning, dels en Udvidelse. For det Første har man anset Grundeierne for saa væsentlig interesserede i et saadant Spørgsmaal om Omlægning, at man ikke har ment, at Omlægningen nogenstunde burde tilstedes uden Samtykke fra dem eller i alt Fald en Majoritet af dem, og paa den anden Side har man troet, at Paragrafen gjorde en for stor Indskrænkning, naar den foreses, at Andragendet altid skal komme fra Byraadet. Selv om man maa gaa ud fra, at Kjøbstaden i Reglen er den Kommune, der har særlig Interesse i en saadan Omlægning, kan man paa den anden Side dog ogsaa tænke sig, at enten de paagjældende Grundeiere eller Landdistriktet kunde ønske en Omlægning fra Landdistriktet til Kjøbstaden, og disse Faktorer bør da altsaa være lige berettigede med Byraadet i Henseende til Muligheden af at bringe Sagen frem for Regjeringen. Som jeg nævnte, anser Udvalget Grundeierne for de væsentligste Faktorer med Hensyn til dette Forhold, og man har troet ikke at burde blive staaende ved at fordrø Halvdelen af Grundeiernes Samtykke, men efter den Vægt, der dog bør tillægges Populationen fremfor den blotte Besiddelse af Arealen, har man ment i førstnævnte Henseende at burde fordrø en Majoritet af $\frac{2}{3}$. Tanken i Ændringsforslaget til § 1 er altsaa denne, at, for at Regjeringen overhovedet skal kunne tage Sagen i sin Haand, skulle 2 af de 3 Faktorer, nemlig Kjøbstaden, Landdistriktet og Grundeierne, altid være enige, og den ene af disse Faktorer skal altid være $\frac{2}{3}$ af Grundeierne. I Lovens § 2 omhandles den Erstatning, der eventuelt maatte blive at udrede for den forøgede Afgiftsbyrde, som kommer til at paahvile de omslyttede Eiendomme, naar de gaa ind under Kjøbstaden, fremfor medens de forterede under Landet; og naar Udvalget har stillet et Ændringsforslag til denne Paragraf under Nr. 2, nemlig at en saadan Erstatning kun skal gives, hvor Andragendet om Indlemmelsen enten er udgaaet fra eller i det Mindste tiltraadt af Byraadet, saa er dette en Konsekvens af de Forandringer, der ere foreslaaede i § 1. Det synes jo klart, at, naar man i § 1 udvider Netten til at fremkomme med Andragende saaledes, at et saadant kan fremkomme fra Grundeierne eller fra Landdistriktet mod Byraadets Billie, ligesom ogsaa Indlemmelse kan bevilges af Indenrigsministeriet mod Byraadets Ønske og mod Kjøbstadens Interesse, saa synes det uanstueligt, at man derudover endogmaa skulle paalægge Kjøbstadkommunen at yde Erstatning til Eieren af de indlemmede Distrikter. — Ændringsforslaget under Nr. 3 er en mindre betydelig, jeg tør næsten sige Redaktionsændring, idet man har anset det for nødvendigt med Hensyn til den